

opgive Søfartschefen. Spørgsmaalet har, økonomist taget, meget ringe Betydning. Muligt, at der derved kan spares Gage til en overordnet Embedsmand; det bliver saa ikke mere end 6000 Kr., og det er maaste endda et Spørgsmaal, om den i Virkeligheden kan spares. Men at henlægge Søfartsforvaltningen under Trafikchefen og Maskinchefen forekommer mig ikke at være heldigt, idet disse 2 Chefer ikke have den fornødne Sagskundskab paa det Omraade, hvor de her skulle virke. Søfartsforvaltningen har faaet en saa stor Betydning her til Lands, vi have Dampfærger baade over Storebælt, Lillebælt og Drejsund, nede ved Masnedssund og over Limfjorden, ligesom under Søfartsforvaltningen er henlagt Damstibstrafikken mellem Korsør og Kiel. Det forekommer mig ganske naturligt at henlægge dette Forhold under en Søfartschef, navnlig af Hensyn til Ansvaret. Saa snart Søfartsforvaltningen skal henlægges under de 2 Chefer, jeg før nævnte, saaledes at de søyndige Funktionærer komme til at sortere under dem, medfører det ogsaa som Konsekvens, at Ansvaret med Hensyn til Driften til Søs og med Hensyn til det detaljerede hørende Materiel uundgaelig flyttes over paa disse Mænd, som ikke have den fornødne Kundskab. Det drejer sig der om saa betydelige Værdier og Interesser, at jeg synes, det følger af sig selv, at man bør have en sagkyndig Chef og altsaa bibeholde Søfartsforvaltningen.

Med Hensyn til Centralforvaltningen kan jeg ikke skønne, at det kan være muligt, at man vil kunne faa en virkelig fyldestgørende Centralforvaltning, naar man blot giver Generaldirektøren et Sekretariat og saa de fornødne Kontorer for Regnskabsvæsenets Vedkommende. Jeg kan ikke tro, at han kan blive i Stand til virkelig at lede Forvaltningen med en saa ringe Hjælp. Man maa have de fornødne Kontorer, ellers kommer man paa anden Maade over til det gamle Forhold, kun i omvendt Retning; medens tidligere Afdelingscheferne, som nærmest vare til for Centralforvaltningens Styld, kom til at faa stor Indflydelse paa Driften, ville vi nu omvendt meget let faa det Forhold, at Driftscheferne komme til at beskæftige sig med det, der vedrører Centralforvaltningen. Jeg kan i Virkeligheden ikke se, hvorledes andet skulde være muligt, hvorledes Generaldirektøren, naar han virkelig skal være den styrende og ikke blot skal staa som overordnet, der i øvrigt ikke har stort andet at gøre end at være overordnet og overlade Resten til andre, saa kan undvære den fornødne Kontorhjælp. Hvis han ikke faar den, bliver Følgen uundgaelig den, at man, for

at Forretningerne kunne gaa, atter faar en Sammenblanding af Centralforvaltning og Driftsforvaltning paa den Maade, at Driftschefen kommer til at afgøre meget, som egentlig hører under Centralforvaltningen. Tilmed vil det vel blive ordnet paa den Maade, at de alle sammen skulle være her i København i den samme Bygning, hvori Generaldirektøren er. Selv om man i Loven bestemmer, at de to Ting skulle være adskilte fra hinanden, bliver man dog nødt til at bøje sig for praktiske Hensyn, og det vil føre til en Sammenblanding.

Hvad Medhjælpen angaar, forekommer det mig, at det ikke er for meget forlangt fra Regeringens Side, at Generaldirektøren skal have to Medhjælpere. Naar vi huske paa, hvorledes Forholdet var tidligere, at man for de sjællandske Baners Vedkommende havde en administrerende Direktør, som havde to andre Direktører til sin Assistanse, at de fynst-hjste Baner havde en Generaldirektør, som ved sin Side havde en komiteret, naar man tager Hensyn til, hvorledes Forretningerne siden ere voksende, hvor stort Personellet senere er blevet, hvor stærkt Forbindelsen er blevet med Udlandet siden den Tid, kan jeg ikke forstaa, at man kan betragte det som saa overordentligt at yde ham to Hjælpere. Naar man vil gøre gældende, at man derved skaber en Melleminstans paa ny, som ved Afdelingscheferne, mellem Generaldirektøren og Driftscheferne, saa tror jeg, at det beror paa en Misforstaaelse, idet man ikke tilstrækkelig har Øje for den væsentlige Forandring, som vil foregaa, naar man i Stedet for Afdelingscheferne, hver med sine Forretninger og sit Kontor, faar et Antal Kontorer, som sortere umiddelbart under Generaldirektøren, og naar man ved Siden af dem faar to Medhjælpere, som ikke have særlige Kontorer, ikke have særlig med det ene Kontor at gøre fremfor med det andet.

Der staar endnu kun tilbage at gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til et Stridspunkt, som har voldet megen Vanstuelighed, det er Spørgsmaalet om Ordningen af Revisionen. Fra et almindeligt administrativt Standpunkt synes det underligt, at det kan volde nogen Vanstuelighed. Det synes at følge af sig selv, at man har Ræsevæsen og Regnskabsvæsen for sig og Revisionsvæsen for sig. Saaledes er det i hele Statsadministrationen: de enkelte Statsbetjente aflægge deres Regnskab, der indsendes til Revisionen, som sorterer under Ministeriet, og der gøres det til Genstand for Decision. Men som bekendt forholder det sig ikke paa den Maade ved Særbaneforvaltningen, og saa vidt jeg ved, er Forholdet her ikke anderledes end i